

Kyklops

Episode

- [1] [Σιληνός]: ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
o durch dich unzählige
- [2] νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τοῦμόν· εὐσθένει δέμας·
nun und|als in mein
- [3] πρῶτον μὲν, ἥνικ' ἐμμανὴς Ἥρας ὑπο
zuerst zwar, als rasend unter
- [4] Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·
bergigen verlassend
- [5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς
danach doch um Erdgeborene
- [6] ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
rechts deinem geworden
- [7] Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσῃ θενὼν δορὶ
in Mitte gesetzt
- [8] ἔκτεινα— φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
dieses gesehen|habend im|Traum
- [9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα βακχίῳ.
nicht bei da auch [Σιληνός:] μήνιν αἶδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος [Σιληνός:] Zorn sing
Göttin des|Peleus|Sohnes des|Achilleus
- [10] καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἔξαντλῶ πόνον.
und nun der|jenen größeres Der Kommentartext wird erstellt, indem (Zeilennummer "Kommentarsuffix"
- k) verwendet wird, und der gewünschte Text an genau die Stelle im translinear.txt gesetzt wird, an der der Kommentar
später auch erscheinen soll.
- [11] ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
weil denn dir tyrrhenisch
- [12] ληστῶν ἐπῶρσεν, ὥς ὀδηθείης μακράν,
damit weit,
- [13] ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
ich erfahren|habend mit
- [14] σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
deiner nach im aber äußersten
- [15] αὐτὸς λαβὼν ἠϋθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
selbst genommen|habend zweigriffigen
- [16] παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἤμενοι γλαυκὴν ἄλα
aber sitzend graublaues
- [17] ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
weiß|machend dich,
- [18] ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
schon aber nahe gesegelt|habend
- [19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
auf|geblasen|habend
- [20] ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
uns diese in ätnäische
- [21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
wo die einäugigen des|Meeres
- [22] ὕκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
wohnend öde männer|tötend.
- [23] τούτων ἐνδὲς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
von|diesen ergriffen|worden in
- [24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὦ λατρεύομεν
aber ihn dem

[25]	Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων statt aber froher
[26]	ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν. gottlosen
[27]	παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις zwar nun mir in äußersten
[28]	νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες, neue junge gewachsen seiend,
[29]	ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας ich aber und
[30]	μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ bleibend diese, diesem gottlosen
[31]	Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος. unheiligen
[32]	καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει und nun, die befohlenen, notwendig
[33]	σαίρειν σιδηρᾷ τῇδὲ μ' ἄρπάγῃ δόμους, eiserner dieser mich
[34]	ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν damit den auch abwesenden meinen
[35]	καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' αὖ τ' ἐσδεχώμεθα. reinen auch
[36]	ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ schon aber weidend
[37]	ποίμνας. τί ταῦτα; μὲν κρότος σικινίδων was dieses; etwa
[38]	ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ gleich euch nun und wie
[39]	κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους zusammenschließend
[40]	προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι; wippend;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]:	παῖ γενναίων μὲν πατέρων edler zwar
[42]	γενναίων τ' ἐκ τοκάδων, edler auch aus
[43]	πᾶ δὴ μοι νίσῃ σκοπέλους; wohin denn mir
[44]	οὐ τᾷδ' ὑπὴννεμος αὔρα nicht an diesem windgeschützt
[45]	καὶ ποιηρὰ βοτάνᾳ; und grasreich
[46]	δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν wirbelnd auch
[47]	ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν in nahe
[48]	τρων; οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων; nicht dir

Mesode

- [49] [Χορός]:

—ψύττ· οὐ τ᾿δ’ οὐ; οὐ τ᾿δε νεμῆ

—pst· nicht an|diesem nein; nicht an|dieser
- [50]

κλιτὺν δροσεράν;

kühl;
- [51]

ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου

hey, bald deiner
- [52]

—ὑπαγ’ ὦ ὑπαγ’ ὦ κεράστα—

o o
- [53]

μηλοβότα στασιωρὸν
- [54]

Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

- [55] [Χορός]:

σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·

anschwellene
- [56]

δέξαι θηλαῖσι σποράς
- [57]

ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.

die
- [58]

ποθοῦσί σ’ ἀμερόκοιτοι

dich
- [59]

βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

kleiner
- [60]

εἰς αὐλὰν πότ’ ἀμφιβαλεῖς

in wann
- [61]

ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς

grasige verlassend
- [62]

Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;

hinein
- [62a]

—νύττ· οὐ τ᾿δ’ οὐ; οὐ τ᾿δε νεμῆ

—pieks· nicht an|diesem nein; nicht an|dieser
- [62b]

κλιτὺν δροσεράν;

kühl;
- [62c]

ὦή, ῥίψω πέτρον

hey, τάχα σου bald deiner
- [62d]
- [62e]
- [62f]

Epode

- [63] [Χορός]:

οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ

nicht dieses nicht dieses
- [64]

Βάκχαι τε θυρσοφόροι,

und

[65]	οὐ	τυμπάνων	ἀλαλαγμοὶ	
	nicht			
[66]	κρήναις	παρ'	ὕδροχύτοις,	
		bei	wasser sprudelnden,	
[67]	οὐκ	οἶνου	χλωραὶ	σταγόνες·
	nicht		grüne	
[68]	οὐδ'	ἐν	Νύσῃ	μετὰ
	auch nicht	in		mit
[69]	ἱακχον	ἱακχον	ὥδ' ἄν	
	iakchon	iakchon		
[70]	μέλπω	πρὸς	τὴν	Ἀφροδίταν,
		zu	der	
[71]	ἄν	θηρέων	πετόμαν	
	die	jugend	fliegende	
[72]	Βάκχαις	σὺν	λευκόποσιν	
		mit	weiß füßigen	
[73]	ὦ	φίλος·		
	o	Freund·		
[74]	ὦ	φίλε	Βακχεῖε,	ποῖ
	o	lieber		wohin
[75]	ποῖ	ξανθὰν	χαίταν	σεῖεις;
	wohin	blonde		
[76]	ἐγὼ	δ'	ὁ	σὸς
	ich	aber	der	dein
[77]	θητεύω	Κύκλωπι		
[78]	τῷ	μονοδέρκτῃ	δοῦλος	ἀλαίνων
	dem	einäugigen		umher streifend
[80]	σὺν	τᾷδε	τράγου	χλαῖνα
	mit	dieser		elend
[81]	σᾷς	χωρὶς	φιλίας.	
	deiner	ohne		

Episode

[82]	[Σιληνός]:	οιγήσατ',	ὦ	τέκν',	ἄντρα	δ'	ἐς	πετρηρεφῇ	
			o			aber	in	fels bedachte	
[83]		ποίμνας	ἀθροῖσαι	προσπόλους	κελεύσατε.				
[84]	[Χορός]:	χωρεῖτ'·	ἀτὰρ	δὴ	τίνα,	πάτερ,	σπουδὴν	ἔχεις;	
			aber	nun	welche,				
[85]	[Σιληνός]:	ὄρῳ	πρὸς	ἄκταις	ναὸς	Ἑλλάδος	σκάφος		
			zu						
[86]		κῶπης	τ'	ἄνακτας	σὺν	στρατηλάτῃ	τινὶ		
		auch			mit		irgendeinem		
[87]		στεῖχοντας	ἐς	τόδ'	ἄντρον·	ἀμφὶ	δ'	αὐχέσι	
		schreitend	in	diese		um	aber		
[88]		τεύχη	φέρονται	κενά,	βορᾶς	κεχρημένοι,			
				leer,		gebraucht habend,			
[89]		κρυσσοὺς	θ'	ὕδρηλούς.	ὦ	ταλαίπωροι	ξένοι,		
		auch	wasser häutige.		o	elende			
[90]		τίνες	ποτ'	εἰσὶν;	οὐκ	ἴσασι	δεσπότην		
		welche	jemals		nicht				
[91]		Πολύφημον	οἷός	ἐστίν,	ἄξενον	στέγην			
		welcher			un gastliche				
[92]		τῇνδ'	ἐμβεβῶτες	καὶ	Κυκλωπίαν	γνάθον			
		diese	eingetreten habend	und	kyklopische				
[93]		τὴν	ἀνδροβρῶτα	δυστυχῶς	ἀφιγμένοι.				
		die	menschen fressende	unglücklich	angekommen seiend.				
[94]		ἀλλ'	ἤσυχαι	γίγνεσθ',	ἵν'	ἐκπυθώμεθα			
		aber	ruhig		damit				

- [95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
woher sizilischen ätnäischen
- [96] [Ὀδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἄν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
wohl fluss|artig woher
- [97] δίψης ἅκος λάβοιμεν, εἷ τέ τις θέλει
wenn auch jemand
- [98] βορὰν ὁδήσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
gebraucht|seienden;
- [99] τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ξοιγμεν ἐσβαλεῖν.
was
- [100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ.
bei diesen
- [101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
zuerst den ältesten.
- [102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἷ φράσον πάτραν τε σήν.
o welcher aber auch dein.
- [103] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
- [104] [Σιληνός]: οἷδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
scharf,
- [105] [Ὀδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λοιδορεῖ δὲ μή·
jener dieser jedoch nicht·
- [106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
woher diese see|fahrend
- [107] [Ὀδυσσεύς]: ἐξ ἱλίου γε κάπθ' Τρωικῶν πόνων.
aus doch und|von troischen
- [108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδηθα πατρώας χθονός;
wie; nicht der|väterlichen
- [109] [Ὀδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾱ.
hierher mich
- [110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
ach· den gleichen mir.
- [111] [Ὀδυσσεύς]: ἧ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
gewiss und du hierher zu
- [112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἷ Βρόμιον ἀνήρπασαν.
verfolgend die
- [113] [Ὀδυσσεύς]: τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναίουσί νιν;
wer aber diese und welche sie;
- [114] [Σιληνός]: Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
ätnäisch höchster.
- [115] [Ὀδυσσεύς]: τείχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
aber wo und
- [116] [Σιληνός]: οὐκ εἴσ' ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
nicht öde
- [117] [Ὀδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἧ θηρῶν γένος;
welche aber ist
- [118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
habend, nicht
- [119] [Ὀδυσσεύς]: τίνος κλύοντες; ἧ δεδήμευται κράτος;
wessen hörend; oder
- [120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
aber nichts niemand von|niemandem.
- [121] [Ὀδυσσεύς]: σπεῖρουσι δ'— ἧ τῷ ζῶσι; — Δήμητρος στάχυν;
aber— oder dem
- [122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.
und und
- [123] [Ὀδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;
aber
- [124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
am|wenigsten· daher chor|los

- [125] [Ὀδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
gastfreundlich aber und|fromm bezüglich
- [126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
am|süßesten die die
- [127] [Ὀδυσσεύς]: τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
was menschen|tötender;
- [128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
niemand gekommen|seiend hierher wer nicht
- [129] [Ὀδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἧ δόμων ἔσω;
selbst aber wo gewiss innen;
- [130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
fort zu spürend
- [131] [Ὀδυσσεύς]: οἷσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
also was damit
- [132] [Σιληνός]: οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.
nicht alles aber dir wohl.
- [133] [Ὀδυσσεύς]: ὀδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
uns deren
- [134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
nicht so|wie anderes außer
- [135] [Ὀδυσσεύς]: ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
aber angenehm und dieses
- [136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
und geronnen und
- [137] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
denn
- [138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
du aber mir, wie|viel;
- [139] [Ὀδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
nicht sondern
- [140] [Σιληνός]: ὦ φίλτατ' εἰπὼν, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
o liebster gesagt|habend, woran seit|langem.
- [141] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
und wahrlich mir
- [142] [Σιληνός]: ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
den diesen ich einst
- [143] [Ὀδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.
der damit deutlicher
- [144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεῶς ἔστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
in oder du ihn;
- [145] [Ὀδυσσεύς]: ὃδ' ἄσκηδ' ὃς κεύθει νιν· ὡς ὀρεῖς, γέρον.
dieser der ihn· wie
- [146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλησείε μου.
dieser zwar nicht|einmal wohl die meiner.
- [147] [Ὀδυσσεύς]: ναί·
ja·
- [147a] δις γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῆ.
zweimal denn so|viel wie|viel wohl aus|dem
- [148] [Σιληνός]: καλὴν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
schöne doch angenehme und mir.
- [149] [Ὀδυσσεύς]: βούλῃ σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
dich zuerst ungemischt
- [150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἧ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.
gerecht· gewiss denn den
- [151] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.
und wahrlich auch mit.
- [152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
damit getrunken|habend.
- [153] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοῦ.
siehe|da.

- [153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὥς **καλὴν** ὁσμὴν ἔχει.
papaiáx, wie **schönen**
- [154] [Ὀδυσσεύς]: **εἶδες** γὰρ αὐτήν;
denn sie;
- [154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ **Δί'**, ἀλλ' ὁσφραίνομαι.
nicht bei sondern
- [155] [Ὀδυσσεύς]: **γεῦσαι** νυν, ὥς ἂν μὴ **λόγῳ** 'παινῆς **μόνον**.
nun, damit wohl nicht **nur**.
- [156] [Σιληνός]: **βαβαί·** **χορεῦσαι** **παρακαλεῖ** μ' ὁ **Βάκχιος**.
babái· mich der
- [157] ἃ ἃ ἃ.
ah ah ah.
- [158] [Ὀδυσσεύς]: μῶν τὸν **λάρυγγα** **διεκάναξέ** σου **καλῶς**;
etwa den deiner gut;
- [159] [Σιληνός]: ὥστ' εἰς **ἄκρους** γε τοὺς **ὄνυχας** **ἀφίκετο**.
sodass in **äußersten** doch die
- [160] [Ὀδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ **νόμισμα** δώσομεν.
zu diesem jedoch auch
- [161] [Σιληνός]: **χάλα** τὸν **ἄσκον** **μόνον**. ἔα τὸ **χρυσίον**.
den **nur** das
- [162] [Ὀδυσσεύς]: **ἐκφέρετέ** νυν **τυρέυματ'** ἢ **μήλων** τόκον.
nun oder
- [163] [Σιληνός]: **δράσω** τάδ', **ὀλίγον** **φροντίσας** γε **δεσποτῶν**.
dieses, **kurz** **überlegt|habend** doch
- [164] ὥς **ἐκπιεῖν** γ' ἂν **κύλικα** **μαινοίμην** **μίαν**,
so|dass doch wohl **einen**,
- [165] **πάντων** **Κυκλώπων** **ἀντιδούς** **βοσκήματα**,
aller **zurück|gegeben|habend**
- [166] **ῥῖψαι** τ' ἐς **ἄλμην** **Λευκάδος** **πέτρας** **ἄπο**,
und in weg,
- [167] ἅπαξ **μεθυσθεὶς** **καταβαλὼν** τε τὰς **ὀφρυς**.
einmal **betrunken|worden|seiend** **herab|geworfen|habend** und die
- [168] ὥς ὅς γε **πίνων** μὴ **γέγηθε** **μαίνεται**.
denn wer doch **trinkend** nicht
- [169] ἵν' **ἔστι** τουτί τ' **ὀρθὸν** **ἐξανιστάναι**
damit dieses|hier auch **aufrecht**
- [170] **μαστοῦ** τε **δραγμὸς** καὶ **παρεσκευασμένου**
auch und **vorbereitet|seienden**
- [171] **ψαῦσαι** **χεροῖν** **λειμῶνος**, **ὀρχηστὺς** θ' **ἅμα**
auch zugleich
- [172] **κακῶν** τε **λῆστις**. εἴτ' ἐγὼ οὐ **κυνήσομαι**
und dann ich nicht
- [173] **τοιόνδε** **πῶμα**, τὴν **Κύκλωπος** **ἁμαθίαν**
solchen die
- [174] **κλαίειν** **κελεύων** καὶ τὸν **ὀφθαλμὸν** **μέσον**;
befehlend und den **mittleren**;
- [175] [Χορός]: **ἄκου'**, **Ὀδυσσεῦ**· **διαλαλήσωμέν** τί σοι.
etwas dir.
- [176] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν **φίλοι** γε **προσφέρεσθε** πρὸς **φίλον**.
und wahrlich **Freunde** doch zu **Freund**.
- [177] [Χορός]: **ἐλάβετε** **Τροίαν** τὴν **Ἑλένην** τε **χειρίαν**;
die und **mit|Gewalt**;
- [178] [Ὀδυσσεύς]: καὶ **πάντα** γ' **οἶκον** **Πριαμιδῶν** **ἐπέρσαμεν**.
und **ganz** doch
- [179] [Χορός]: οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν **νεᾶνιν** **εἴλετε**,
doch|nicht, da die
- [180] **ἅπαντες** αὐτὴν **διεκροτήσατ'** ἐν **μέρει**,
alle sie in
- [181] ἐπεὶ γε **πολλοῖς** **ῥηδεται** **γαμουμένη**;
weil doch **vielen** **heiratend**;

- [182] τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
die die die die bunten
- [183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
um die|beiden gesehen|habend und den goldenen
- [184] κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
tragend um mittleren den
- [185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
menschlich
- [186] λῶστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
besseres, verlassend. nirgend je
- [187] φῦναι γυναικῶν ὥφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
wenn nicht mir allein.
- [188] [Σιληνός]: ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
siehe|da dieses euch
- [189] ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἄρνων τροφαί,
blökend|seiender
- [190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
geronnenen und nicht seltene
- [191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
so am|schnellsten weg,
- [192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
mir zurück|gegeben|habend des|Euios.
- [193] —οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
—weh|mir· dieser was
- [194] [Ὀδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
denn, o wohin
- [195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπὲρ ἄν λάθοιτέ γε.
hinein dieses, wo|eben wohl doch.
- [196] [Ὀδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἴπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
furchtbar dieses hinein.
- [197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰςὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
nicht schlimm· viele
- [198] [Ὀδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τᾶν μεγάλα γ' ἢ Τροία στένοι,
nicht durchaus· denn wohl sehr doch die
- [199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
wenn einen zahllose aber
- [200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
oft mit
- [201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανοῦμεθ' εὐγενῶς,
aber, wenn edel,
- [202] ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσσώσομεν.
oder lebend den früher
- [203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἢ ῥαθυμία;
was dieses· wer die
- [204] τί βακχιάζετε; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
was nicht dieses,
- [205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
nicht und
- [206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
wie mir in|die neu|geborene
- [207] ἦ πρὸς γε μαστοῖς εἰσι χυτὸ μῆτερων
wohl bei doch und|unter
- [208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν
aus|Binsen und in
- [209] πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
aus|gemolken;
- [210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
was was wohl jemand von|euch dem
- [211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
hinauf und nicht hinab.

- [212] [Χορός]: ἰδοῦ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
siehe|da, zu ihm den
- [213] καὶ τᾶστρο καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.
und und den
- [214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
das|Beste gut zubereitet;
- [215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον.
der bereit nur.
- [216] [Κύκλωψ]: ἧ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
wohl auch voll;
- [217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλῃς, ὅλον πίθον.
so|dass doch dich, wenn ganz
- [218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
schaf|milch|ig oder rind|milch|ig oder vermischt;
- [219] [Χορός]: ὣν ἂν θέλῃς σύ, μὴ 'μὲ καταπίῃς μόνον.
wovon wohl du, nicht mich nur.
- [220] [Κύκλωψ]: ἥκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
am|wenigsten· denn|weil mich wohl in mittleren der
- [221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
springend wohl unter die
- [222] ἔα· τίς ὅχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
he· welchen diesen bei
- [223] λησταί τινες κατέσχον ἢ κλώπες χθόνα;
einige oder
- [224] ὁρῶ γέ τοι τοῦσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
doch gewiss diese|hier aus meiner
- [225] στρεπταῖς λύγοις σώμα συμπεπλεγμένους,
gedrehten zusammen|geflochtene,
- [226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
und gemischt|zusammen, und
- [227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
kahl auf|geschwollen.
- [228] [Σιληνός]: ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένους τάλας.
weh|mir, zusammen|geschlagen Unglücklicher.
- [229] [Κύκλωψ]: ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
von wem; wer in deinen
- [230] [Σιληνός]: ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
von diesen, weil die deinen nicht
- [231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
nicht seiend mich und her;
- [232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τὰδ'· οἳ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
ich dieses· die aber die
- [233] καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῷντος ἥσθιον
und den doch nicht nicht|zulassend
- [234] τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σέ
die und gebunden|habend aber dich
- [235] κλωῶ τριπῇχει, κᾶτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
drei|Ellen|lang, und|dann den mittleren
- [235a] [Σιληνός:] [[Zeile Lost]]
- [236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾱ,
die
- [237] μᾶστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
und gut den deiner,
- [238] κάπειτα συνδήσαντες ἐς θαδῶλια
und|dann zusammen|gebunden|habend in
- [239] τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
des hinein|geworfen|habend jemandem
- [240] πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
oder in

- [241] [Κύκλωψ]: ἄλῃθες; οὐκ οὖν κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν
wahr; demnach so|wie schnellst gehend
- [242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
und großen
- [243] ἐπιθείς ἀνάψεις; ὥς σφαγέντες αὐτίκα
aufgelegt|habend damit geschlachtet|worden|seiend sofort
- [244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
den meinen von
- [245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
heiße fressenden dem
- [246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
die aber aus gekochten und geschmolzenen.
- [247] ὥς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόου·
so über|voll doch berg|weidig·
- [248] ἄλλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
genug mir geschmaust|habenden
- [249] ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
und, lang|zeitlich aber weg|von
- [250] [Σιληνός]: τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὧ δέσποτα,
die Neuen doch aus den o
- [251] ἡδίου' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
angenehmer nicht denn wieder kürzlich doch
- [252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
andere zu dir
- [253] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
in auch der
- [254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
wir bedarfend
- [255] σῶν ἄσσον ἄντρων ἤλθομεν νεῶς ἄπο.
deiner näher weg.
- [256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
die aber uns dieser statt
- [257] ἀπημπούλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβὼν
und genommen|habend
- [258] ἐκὼν ἐκοῦσι, κοῦδὲν ἦν τούτων βίᾱ.
freiwillig den|Freiwilligen, von|diesen
- [259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὧν φησιν λέγει,
aber dieser gesund nichts wovon
- [260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
weil von|dir heimlich verkaufend die deinen.
- [261] [Σιληνός]: ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
ich; schlecht denn
- [261b] [Ὀδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
wenn
- [262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὧ Κύκλωψ,
bei den den gezeugt|habenden dich, o
- [263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
bei den großen und den
- [264] μὰ τὴν Καλυψὶν τὰς τε Νηρέως κόρας,
bei die die auch
- [265] τὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
die auch heiligen auch ganzes
- [266] ἀπώμοσ', ὧ κάλλιστον ὧ Κυκλώπιον,
o schönsten o kyklopisch|Wesen,
- [267] ὧ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
o nicht die dich ich
- [268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
oder schlimm diese Schlechte
- [269] οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οὓς μάλιστα ἐγὼ φιλῶ.
die welche am|meisten ich

- [270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
selbst ich|jedenfalls den die
- [271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
verkaufend dich wenn aber ich Falsches
- [272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
der mein· die aber nicht
- [273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
ich|jedenfalls diesem des
- [274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
mehr und gerechter
- [275] θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
aber woher o
- [276] ποδαπό; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
welcher|Herkunft; wer euch
- [277] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
zwar das aber weg|von,
- [278] πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίους
verheert|habend meerischen
- [279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
dein hinaus|gestoßen|worden|seiend
- [280] [Κύκλωψ]: ἦ τῆς κακίστης οἷ μετήλθεθ' ἄρπαγὰς
wahrlich der schlechtesten die
- [281] Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
- [282] [Ὀδυσσεύς]: οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
diese, die schreckliche erschöpft|habend.
- [283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἷτινες μᾶς χάριν
schändliches doch, welche einer wegen
- [284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
in
- [285] [Ὀδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
die niemanden
- [286] ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
wir aber dich, o meerischen edler
- [287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἔλευθέρως·
auch und frei·
- [288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
nicht zu dir fest|angeheftet|worden|seiend
- [289] κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις·
auch un|fromme
- [290] οἷ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
die den deinen,
- [291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
in
- [292] ἱερεὺς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
auch ungebroschen
- [293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
auch hohe die auch
- [294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
göttlichen heil silber|glänzende
- [295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
geraist|ische auch die auch
- [296] δύσφρον' ὀνειδὴ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
schwer|tragbare nicht
- [297] ὧν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
deren und du denn
- [298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
unter dem feuer|tröpfelnden
- [299] νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
aber den|Sterblichen, wenn

- [300] ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
seebürtige verdorben|seiende
- [301] ξενιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
auch und
- [302] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
nicht um Rind|bohriegen fest|gemacht|worden
- [303] ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
und deiner.
- [304] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
genug aber
- [305] πολλῶν νεκρῶν πιούσα δοριπετῇ φόνον,
vieler getrunken|habend speer|gegossenen
- [306] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν
auch mann|lose auch kinder|lose
- [307] πολιοῦς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
ergraute auch wenn aber die zurück|gelassen|seienden
- [308] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
du zusammen|gebrannt|habend bittere,
- [309] ποῖ τρέψεταιί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
wohin jemand; aber mir
- [310] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
das wütende deiner das aber fromme
- [311] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
der vielen denn
- [312] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
schlechte
- [313] [Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
dir der denn
- [314] μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκρης,
nichts dieses, wenn auch die
- [315] κομπὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
feinsinnig und meist|redselig,
- [316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
der den Weisen
- [317] τὰ δ' ἄλλα κόμπαι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
die aber anderen und
- [318] ἄκρας δ' ἐναλίας ἅς καθίδρυται πατὴρ
Kaps aber meerische welche
- [319] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγῳ;
was dieses
- [320] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
aber ich nicht
- [321] οὐδ' οἶδ' ὃ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσω θεός.
und|nicht was was von|mir stärker
- [322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει,
nicht mir das Übrige· wie aber nicht mir
- [323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
wenn von|oben
- [324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
in diesem habend
- [325] ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
oder gebraten oder irgendein wild|Tier
- [326] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
schmausend, gut tränkend auch rücklings,
- [327] ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
aus|getrunken
- [328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
in schlagend.
- [329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,
wenn aber thrakisch

[330]	δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν umgelegt habend meinen
[331]	καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει. und anzündend— nichts mir
[332]	ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ, die aber auch wenn auch wenn nicht
[333]	τίκτουσα ποίαν τὰμὰ πιαίνει βοτά. gebärend die meinen
[334]	ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ, ich keinem außer mir, aber nicht,
[335]	καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων. auch der größten, diesem,
[336]	ὥς τοῦμπιεῖν γε καμφαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν damit doch das auf den Tag
[337]	Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν, dieser den besonnenen,
[338]	λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους aber nichts sich selbst. die aber die
[339]	ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον, verschieden machend
[340]	κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ die aber meine ich
[341]	οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ. nicht tuend gut— hinunter fressend auch dich.
[342]	ξενιά τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ, auch solche, damit untadelig o,
[343]	πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας und väterlichen diesen doch, der gekocht habend
[344]	σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς. dein zer legt gut.
[345]	ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὐλίον θεῷ aber hinein, dem bei hof ständig
[346]	ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῇτέ με. damit um gestellt seiend mich.
[347] [Ὀδυσσεύς]:	αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν weh, zwar troische
[348]	θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου meerische auch, nun aber in gottlosen
[349]	γνώμην κατέσχον ἀλίμενον τε καρδίαν. hafen los auch
[350]	ὦ Παλλάς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά, o o Zeus geborene
[351]	νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ ἱλίου jetzt jetzt größere denn
[352]	πόνους ἀφίγμαι κάπῃ κινδύνου βάθρα. und auf
[353]	σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας du auch, o strahlender
[354]	Ζεῦ ξένι, ὄρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις, Gast schützer, dieses· wenn denn sie nicht
[355]	ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὦν θεός. anders das Nichts seiend

Chor

Strophe

[356] [Χορός]:	Εὐρέας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ, der weiten o
----------------	--

- [357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
des[au]f|gespernten die wie bereit dir
- [358] ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο
Gekochtes und Gebratenes und weg
- [359] χναύειν, βρύκειν,
- [359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
- [360] δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένω.
zottig|wolligen in gelagertem.

Mesode

- [361] [Χορός]: Μή μοι μὴ προσδίδου·
nicht mir nicht
- [362] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
allein dem|Alleinen
- [363] χαίρετω μὲν αὖλις ἅδε,
zwar diese,
- [364] χαίρετω δὲ θυμάτων
aber
- [365] ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν
vom|Altar|weg die
- [366] Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
Ätnajisch der|Fremden
- [367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.
erfreut

Antistrophe

- [369] [Χορός]: Νηλῆς, ὦ τὰδ'μον, ὅστις δωμάτων
hartherzig, o Elender, wer
- [370] ἐφεστίους ξενικούς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
herd|häusige fremde
- [372] κόπτων βρύκων
schneidend knirschend
- [373] ἐφθά τε δαινύμενος, μυσαρῳσί τ' ὀδοῦσιν
Gekochtes auch schmausend, widerlichen auch
- [374] ἀνθρώπων θερμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
warm von

[374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

[374b]	Μή μοι μὴ προσδίδου·
nicht mir nicht	
[374c]		μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
allein dem Alleinen
[374d]		χαιρέτω

μὲν
zwar
αὖλις

ἄδε,
diese, |
| [374e] | | |

[374f]

[374g]

Episode

- [375] [Ὀδυσσεύς]: ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω
o was Schreckliches gesehen|habend innen
- [376] κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
und|nicht glaubhaft, ähnlich, auch|nicht
- [377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίναιτι σέθεν
was aber etwa deiner
- [378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
liebe un|heiligster
- [379] [Ὀδυσσεύς]: δισοῦς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
zwei doch erblickt|habend und|aufgehoben|habend
- [380] οἷ σαρκοῦς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
die wohl|genährteste
- [381] [Χορός]: πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
wie, o Elender, leidend dieses;
- [382] [Ὀδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλομεν χθόνα,
als felsige diese
- [383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
zwar zuerst, hohen
- [384] κορμούς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
breite geworfen|habend auf,
- [385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὥς ἀγώγιμον βάρος.
von|dreien wie tragbar
- [386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
dann der|Tanne Boden|liegend
- [387] ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
nahe
- [388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὥς δεκάμφορον,
aber wie zehn|Amphoren|fassend,
- [389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
gemolken|habend, weiß gegossen|habend
- [390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
und bis|auf dreier
- [391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
aber vierer
- [392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
und bronzen
- [393] ὀβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
und, spitze zwar angesengt|worden|seiend
- [394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνω τᾶλλα, παλιούρου κλάδων,
geglättete aber die|übrigen,
- [395] Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
ätnäische und
- [396] ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
als aber bereit alles dem Götter|verhassten

[397]	Ἄιδου μαγεῖρῳ, φῶτε	συμμάρψας	δύο
		zusammen gefasst habend	zwei
[398]	ἔσφαζ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ῥυθμῷ θ' ἐνὶ	der meinen,	und in
[399]	τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,	den zwar in	bronze gehämmert,
[400]	τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,	den aber wieder,	gefasst habend äußersten
[401]	παίῳν πρὸς ὄξυν στόνυχᾳ πετραίου λίθου,	schlagend gegen scharf	felsigen
[402]	ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας	und weg gerafft habend	
[403]	λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί	heftig	
[404]	τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη	die aber in	
[405]	ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων	ich aber der leidende	von gießend
[406]	ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κἀδιακόνουν·		
[407]	ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας	andere aber wie	in
[408]	πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χροί.	zusammen gekauert habend	aber nicht
[409]	ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς	als aber der meinen gesättigt worden seiend	
[410]	ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξεῖς βαρύν,	aus lassend schwer,	
[411]	ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος	mir etwas göttlich· gefüllt habend	
[412]	Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,	ihm dieses	
[413]	λέγων τάδ'· ὦ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,	sagend dieses· o des meerischen	
[414]	σκέψαι τόδ' οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο	dieses welcherlei	von
[415]	θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.	göttlichen	
[416]	ὃ δ' ἔκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς	der aber übertoll seiend der schamlosen	
[417]	ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας	und in einem Zug gezogen habend	
[418]	κἀπήνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,	erhoben habend	Liebster
[419]	καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.	schön der zu schön	
[420]	ῆσθέντα δ' αὐτὸν ὥς ἐπυσθόμην ἐγώ,	genossen habend aber ihn als	ich,
[421]	ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅτι	eine andere	erkennend dass
[422]	τρῶσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.	ihn und	bald.
[423]	καὶ δὴ πρὸς ῥοῖας εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχεῶν	und in der Tat zu	ich aber nach gießend
[424]	ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθερμαινὼν ποτῶ.	eine andere auf anderer	
[425]	ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς	aber bei weinenden	meinen
[426]	ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ	un musisch, aber	hinaus gegangen habend aber ich

- [427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κάμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
dich und|nich, wenn
- [428] ἀλλ' εἴπατ' εἴτε χρήζετ' εἴτ' οὐ χρήζετε
sondern ob oder nicht
- [429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
un|gemischt und die
- [430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
inmitten.
- [431] ὁ μὲν γὰρ ἐνδον σὺς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.
der zwar denn drinnen dein dieses
- [432] ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
aber schwach denn und|Gewinn|ziehend
- [433] ὥσπερ πρὸς ἱξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
wie durch der festgeklebt|worden|seiend
- [434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἶ—
du aber— denn
- [435] σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
mit mir und den alten Freund
- [436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
nicht zuträglich.
- [437] [Χορός]: ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
o liebster, wenn denn diese
- [438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
entronnen|habend unheiligen
- [439] ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
wie durch langen doch den den lieben
- [440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.
—den aber nicht gemäß deren
- [441] [Ὀδυσσεύς]: ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
nun|wirklich jetzt welche
- [442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγὴν.
gerissenen deiner und
- [443] [Χορός]: λέγ', ὥς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
wie asiatischen nicht wohl angenehmeren
- [444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
oder zugrunde|gegangen|habend.
- [445] [Ὀδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
zu zu
- [446] Κύκλωπας ἠσθεῖς τῷδε Βακχίου ποτῶ.
erfreut|worden|seiend diesem
- [447] [Χορός]: ξυνηκ' ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσι νιν
einsam ergriffen|habend ihn
- [448] σφάξαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὤσαι κάτω.
mit|Verlangen, oder hinab.
- [449] [Ὀδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
nichts der|Art· listig die
- [450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
wie denn; weise ja dich seiend seit|langem.
- [451] [Ὀδυσσεύς]: κῶμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
zwar ihn von|diesem sagend
- [452] ὥς οὐ Κύκλωπι πῶμα χρή δοῦναι τόδε,
dass nicht dieses,
- [453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
nur aber habend angenehm
- [454] ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος
wenn aber überwältigt|werdend
- [455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
in irgendeiner,
- [456] ὃν φασγάνῳ ἔγῳ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
den ich diesem ab|gespitzt|habend Spitze,

[457]	ἐς πῦρ καθήσω· κἄθ', ὅταν κεκαυμένον in und dann, wenn geglüht seiend
[458]	ἶδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσῃν βαλῶ ihn, erhoben habend heiß in mittlere
[459]	Κύκλωπος ὄψιν, ὄμμα τ' ἐκτήξω πυρί. auch
[460]	ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόζων ἀνὴρ aber wie irgendeiner passend machend
[461]	διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ, mit beiden
[462]	οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασσφόρῳ so in im lichttragenden
[463]	Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας. und
[464] [Χορός]:	ἰοὺ ἰοὺ, ιοὺ ἰοὺ,
[465]	γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν. den
[466] [Ὀδυσσεύς]:	κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε und dann und dich und Freunde auch
[467]	νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος schwarzen hohlen eingestiegen habend
[468]	διπλαῖσι κώπαις τῇσδ' ἀποστελῶ χθονός. mit doppelten von dieser
[469] [Χορός]:	ἔστ' οὕν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ also wie dass wohl gleichsam wie
[470]	κάγῳ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα und ich des blind machenden
[471]	δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω. denn dieses
[472] [Ὀδυσσεύς]:	δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὗ ξυλληπτέον. jedenfalls· groß denn dessen zu ergreifen.
[473] [Χορός]:	ὥς καὶν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος, so dass und wohl hundert
[474]	εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου wenn des des schlecht zugrunde gehenden
[475]	ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφικιὰν ἐκθύσομεν. gleich wie
[476] [Ὀδυσσεύς]:	σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι· nun· denn
[477]	χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι und wenn den
[478]	πεῖθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους ich denn verlassen habend Freunde
[479]	τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι. die drinnen seienden nicht allein
[480]	καίτοι φύγοιμ' ἄν, κάκβέβηκ' ἄντρον μυχῶν· doch wohl,
[481]	ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους, aber nicht gerecht verlassen habend meine Freunde,
[482]	ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον. mit denen mit denen hierher, allein.

Chor

Anapäste

[483] [Χορός]:	ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ wer erste, wer aber auf ersten
----------------	---

[484]	ταχθεῖς	δαλοῦ	κώπην	ὀχμάσας
	gestellt worden seiend			gefasst habend
[485]	Κύκλωπος	ἔσω	βλεφάρων	ῥσας
		hinein		gestoßen habend
[486]	λαμπρὰν	ὄψιν	διακναίσει;	
	helle			
[487]	σίγα	σίγα.	καὶ δὴ	μεθύων
	still	still.	und ja	trunken seiend
[488]	ἄχαριν	κέλαδον	μουσιζόμενος	
	unlieb		musik machend	
[490]	σκαῖδς	ἄπωδς	καὶ	κλαυσόμενος
	ungeschickt	unmusikalisch	und	werde weinen werdend
[491]	χωρεῖ	πετρίνων	ἔξω	μελάθρων
		der steinernen	hinaus	
[492]	φέρει	νιν	κώμοις	παιδεύσωμεν
		ihn		
[493]	τὸν	ἀπαίδευτον·		
	den	Ungebildeten·		
[494]	πάντως	μέλλει	τυφλὸς	εἶναι.
	ganz sicher		blind	

Strophe 1

[495] [Ημιχ. Χορός]:	μάκαρ	ὅστις	εὐιάζει	
	selig	wer immer		
[496]	βοτρώων	φίλαισι	πηγαῖς	
		lieben		
[497]	ἐπὶ	κῶμον	ἐκπετασθεῖς,	
	zu		aus gespannt worden seiend,	
[498]	φίλον	ἄνδρ'	ὕπαγκαλίζων	
	lieben		um jarmend	
[499]	ἐπὶ	δεμνίοις	τε	ξανθὸν
	auf	auch	blonden	
[500]	χλιδανῆς	ἔχων	ἐταίρας	
	der üppigen	habend		
[501]	μυρόχριστος	λιπαρὸν	βό	
	salb ölig gesalbt	glänzend		
[502]	στρυχον,	αὐδᾶ	δέ·	Θύραν
		aber·	wer	mir;

Strophe 2

[503] [Κύκλωψ]:	παπαπᾶ·	πλέως	μὲν	οἴνου,
	papapā·	voll	zwar	
[504]	γάνυμαι	δὲ	δαιτὸς	ἦβη,
		aber		
[505]	σκάφος	ὀλκὰς	ὥς	γεμισθεῖς
		wie	gefüllt worden seiend	
[506]	ποτὶ	σέλμα	γαστρὸς	ἄκρας.
	an			der Spitze.
[507]	ὕπάγει	μ'	ὁ	χόρτος
	mich	die		wohl gesinnt
[508]	ἐπὶ	κῶμον	ἦρος	ῶραις
	zu			
[509]	ἐπὶ	Κύκλωπας	ἀδελφούς.	
	zu			
[510]	φέρει	μοι,	ξεῖνε,	φέρ',
	mir,		hinein	mir.

Strophe 3

[511] [Χορός]:	καλὸν	ὄμμασιν	δεδορκῶς	
	schön		gesehen habend	
[512]	Καλὸς	ἐκπερᾶ	μελάθρων.	
	schön			
[513]	—παπαπᾶ·	φιλεῖ	τις	ἡμᾶς. —
	—papapā·		jemand	uns.
[514]	λύχνα	δ’	ἀμμένον	δαΐα σὸν
		aber	angezündet seiend	brennende deine
[515]	χρόα	χῶς	τέρεινα	νύμφα
		und wie	zart	
[516]	δροσερῶν	ἔσωθεν	ἄντρων.	
	tauf frischer	von innen		
[517]	στεφάνων	δ’	οὐ	μία χροιά
		aber nicht	eine	
[518]	περὶ	σὸν	κρᾶτα	τάχ’ ἐξομιλήσει.
	um	deinen	bald	

Episode

[519] [Ὀδυσσεύς]:	Κύκλωψ,	ἄκουσον·	ὥς ἐγὼ τοῦ	Βακχίου
			dass ich des	
[520]	τούτου	τρίβων	εἴμ’,	δν πιεῖν ἔδωκά σοι.
	dieses		den	dir.
[521] [Κύκλωψ]:	ὁ	Βάκχιος	δὲ	τίς θεὸς νομίζεται;
	der		aber welcher	
[522] [Ὀδυσσεύς]:	μέγιστος	ἀνθρώποισιν	ἐς	τέρπιν βίου.
	größter		in	
[523] [Κύκλωψ]:	ἐρυγάνω	γοῦν	αὐτὸν	ἡδέως ἐγώ.
		jedenfalls	ihn	angenehm ich.
[524] [Ὀδυσσεύς]:	τοῖσδ’	ὁ	δαίμων·	οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
	so beschaffen	der	keinen	
[525] [Κύκλωψ]:	θεὸς	δ’ ἐν	ἄσκῳ	πῶς γέγηθ’ οἴκους ἔχων;
		aber in	wie	habend;
[526] [Ὀδυσσεύς]:	ὅπου	τιθῇ	τις,	ἐνθάδ’ ἐστὶν εὐπετής.
	wo	jemand,	hier	bequem.
[527] [Κύκλωψ]:	οὐ	τοὺς	θεοὺς	χρὴ σῶμ’ ἔχειν ἐν δέρμασιν.
	nicht	die		in
[528] [Ὀδυσσεύς]:	τί	δ’, εἴ	σε	τέρπει γ’; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
	was	aber, wenn dich	doch; oder das	dir bitter;
[529] [Κύκλωψ]:	μισῶ	τὸν	ἄσκόν·	τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
		den	das aber	dieses.
[530] [Ὀδυσσεύς]:	μένων	νυν	αὐτοῦ	πῖνε κεῦθύμει, Κύκλωψ.
	bleibend	nun	hier	
[531] [Κύκλωψ]:	οὐ	χρὴ	μ’	ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
	nicht	mich	dieses	
[532] [Ὀδυσσεύς]:	ἔχων	γὰρ	αὐτὸς	τιμιώτερος φανῇ.
	haltend	denn	selbst	ehrenvoller
[533] [Κύκλωψ]:	διδούς	δὲ	τοῖς	φίλοις χρησιμώτερος.
	gebend	aber	den	nützlicher.
[534] [Ὀδυσσεύς]:	πυγμᾶς	ὁ	κῶμος	λοιδορόν τ’ ἔριν φιλεῖ.
		der	schmählichen	und
[535] [Κύκλωψ]:	μεθύω	μέν,	ἔμπας	δ’ οὔτις ἂν ψαύσειέ μου.
		zwar, dennoch	aber niemand wohl	meiner.
[536] [Ὀδυσσεύς]:	ὦ	τᾶν,	πεπωκότ’	ἐν δόμοις χρὴ μένειν.
	o		getrunken habende	in
[537] [Κύκλωψ]:	ἡλίθιος	ὅστις	μὴ	πιὼν κῶμον φιλεῖ.
	töricht	wer	nicht	getrunken habend

- [538] [Ὀδυσσεύς]: ὃς δ' ἄν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μένῃ, σοφός.
wer aber wohl betrunken|geworden doch in weise.
- [539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
was o dir
- [540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
was denn anderer,
- [541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχνῶδές τ' οὔδας ἀνθηρᾶς χλόης
und wahrlich flaumiges und der|blühenden
- [542] [Σιληνός]: καὶ πρὸς γε θάλαπος ἡλίου πίνειν καλόν.
und zu gewiss gut.
- [543] κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
nun mir gesetzt|habend auf
- [544] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ.
siehe|da.
- [545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθὲ μου τίθης;
was denn den hinter mir
- [546] [Σιληνός]: ὥς μὴ παριῶν τις καταβάλλῃ.
damit nicht vorüber|gehend jemand
- [546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὔν
zwar nun
- [547] κλέπτων σὺ βούλῃ· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
stehlend du ihn in
- [548] σὺ δ', ὦ ξέν', εἶπε τοῦνομ' ὃ τι σε χρὴ καλεῖν.
du aber, o den|Namen was irgend dich
- [549] [Ὀδυσσεύς]: Οὐτὶν· χάριν δὲ τίνα λαβῶν σ' ἐπαινέσω;
Niemand· aber welchen genommen|habend dich
- [550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
aller dich später
- [551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
schön doch die dem
- [552] [Κύκλωψ]: οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
du|da, was den heimlich;
- [553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
nicht, sondern mich dieser weil schön
- [554] [Κύκλωψ]: κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
liebend den nicht liebend dich.
- [555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μοῦ φησ' ἐρᾷν ὄντος καλοῦ.
ja bei da meiner seiend schön.
- [556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
voller aber den nur.
- [557] [Σιληνός]: πῶς οὔν κέκρται; φέρε διασκεψώμεθα.
wie nun
- [558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὲ οὕτως.
so.
- [558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν γέ σε
ja bei nicht eher wohl eben dich
- [559] στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .
genommen|habend und noch
- [560] [Κύκλωψ]: ὦ οἰνοχόος ἄδικος.
o ungerecht.
- [560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.
nicht bei sondern o süß.
- [561] ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὥς λήψῃ πιεῖν.
aus|zu|schnäuzen aber dir damit
- [562] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.
siehe|da, rein die die auch meiner.
- [563] [Σιληνός]: θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμῳ, κᾶτ' ἔκπιε,
nun den gleichmäßig, und|dann
- [564] ὥσπερ μ' ὀρᾷς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.
so|wie mich trinkend— und|wie nicht mich.

- [565] [Κύκλωψ]: ἄ ἄ, τί δράσεις;
ah ah, was
- [565b] [Σιληνός]: ἡδέως ἡμύστισα.
angenehm
- [566] [Κύκλωψ]: λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.
o selbst und mir
- [567] [Ὀδυσσεύς]: γινώσκεται γοῦν ἢ ἄμπελος τῇμῃ χερί.
jedenfalls die der|meinen
- [568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.
nun.
- [568b] [Ὀδυσσεύς]: ἐγχέω, σίγα μόνον.
nur.
- [569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
schwierig dies wer|immer wohl viel.
- [570] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
siehe|da genommen|habend und nichts
- [571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
aber libierend dem
- [572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
papai, klug doch das des
- [573] [Ὀδυσσεύς]: κἄν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
und|wohl zwar doch zu vieler|Menge viel,
- [574] τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,
benetzt|habend durstlosen in
- [575] ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
wenn aber etwas, wird|dich der
- [576] [Κύκλωψ]: ἰοὺ ἰοὺ,
ioú ioú,
- [577] ὥς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἢ χάρις.
wie mühsam· ungemischt die
- [578] ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
der aber mir zusammen|gemischt
- [579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
der des und den
- [580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἄγνὸν σέβας.
das Ganze und heilige
- [581] —οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —
—nicht wohl die mich.
- [582] ἄλλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
genug den|diesen haltend
- [583] κάλλιστα, νῆ τὰς Χάριτας. —ἥδομαι δέ πως
am|schönsten, bei den aber irgendwie
- [584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
den Knaben|Geliebten mehr als den
- [585] [Σιληνός]: ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
ich denn der
- [586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
ja bei den doch ich aus des
- [587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
schlimme Übel.
- [588] [Κύκλωψ]: μέμφη τὸν ἐραστὴν κάντρυφᾶς πεπωκότι;
den dem|getrunken|habenden;
- [589] [Σιληνός]: οἷμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
weh|mir· bittersten bald.
- [590] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,
nun, edle
- [591] ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος
innen doch dem aber hingelegt|seiend
- [592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.
bald aus schamloser

[593]	δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνὸν aber von innen
[594]	παρευτρέπιστα· κούδ' ἄλλο πλὴν πυροῦν anderes außer
[595]	Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔση. aber wie
[596] [Χορός]:	πέτρας τὸ λῆμα καδάμαντος ἔξομεν. den
[597]	χώρει δ' ἐς οἶκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν aber in bevor irgend etwas den
[598]	ἀπάλαμνον· ὥς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ. Ungehöriges· so dass dir die hier bereit.
[599] [Ὀδυσσεύς]:	Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ Ätnajischer, schlechten
[600]	λαμπρὸν πυρώσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ, hell angefeuert habend einmal,
[601]	σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', ὕπνε, du doch, o der schwarzen
[602]	ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ, ungemischt dem götter verhassten,
[603]	καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις und nicht auf schönsten troischen
[604]	αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσητ' Ὀδυσσέα ihn und und
[605]	ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. von dem nichts oder
[606]	ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών, entweder das zwar
[607]	τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα. die aber des geringeren.

Lyrik

[608] [Χορός]:	λήπεται τὸν τράχηλον den
[609]	ἐντόνως ὁ καρκίνος heftig der
[610]	τοῦ ξενοδοιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα des denn bald
[611]	φωσφόρους ὀλεῖ κόρας. licht tragenden
[612]	ἤδη schon
[613]	δαλὸς ἡνθρακωμένος verkohlt worden seiend
[615]	κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον in unermesslich
[616]	ἔρνος· ἀλλ' ἔτω Μάρων· aber
[616a]	πρασσέτω·
[617]	μαινομένου ἔξελέτω βλέφαρον Κύ des Rasenden Ky
[618]	κλωπος, ὥς πῆ κακῶς. damit schlecht.
[619]	κάγῳ und ich
[620]	τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο den Efeu lieb tragend po
[621]	θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω, sehnenswert

- [622] Κύκλω
Kyklō
- [622a] πος λιπών ἐρημίαν·
pos verlassen|habend
- [623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίζομαι;
wohl in so|viel
- [624] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
bei
- [625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ,
zusammen|gefügt|habend auch|nicht
- [626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπεσθαί τινα,
nicht auch|nicht irgend|jemanden,
- [627] ὥς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
damit nicht das Übel, bis wohl
- [628] ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
- [629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
eingebrannt|habend
- [630] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
nun wie des
- [631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
hinein gekommen|seiend· glühend aber gut.
- [632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
demnach du welche erste
- [633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
brennenden genommen|habend das
- [634] Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
damit wohl des
- [635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
wir zwar weiter vor der
- [636] ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
stehend|seiend in das das
- [637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἄρτίως γεγενήμεθα.
wir aber lahm doch soeben
- [638] [Χορός Γ]: ταῦτόν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
das|gleiche wohl mir· die denn
- [639] ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
stehend|seiend nicht aus woher.
- [640] [Ὀδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπάσθητε;
stehend|seiend
- [640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' ὄμματα
und die doch
- [641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
voll uns oder irgendwoher.
- [642] [Ὀδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἷδε σύμμαχοι.
schlechte diese
- [643] [Χορός]: ὅτιλ' τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
weil den die und
- [644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
und die nicht
- [645] τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
geschlagen|werdend, dies
- [646] ἀλλ' οἶδ' ἐπώδῃν Ὀρφείως ἀγαθὴν πάνυ,
aber gute sehr,
- [647] ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
dass selbst|wirkend den in den
- [648] στεῖχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
gehend den einäugigen
- [649] [Ὀδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
schon|lange zwar dich seiend so|beschaffen

[650]	νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις nun aber besser. den aber eigenen
[651]	χρησθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις, mich aber wenn nichts
[652]	ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν aber nun doch, damit
[653]	φίλων κελυσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα. den deinen
[654] [Χορός]:	δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν. dieses. in dem
[655]	κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ. aber wegen

Lyrik

[656] [Χορός]:	ἰὼ ἰὼ· γενναιότατ' ὦ io io· edelster
[657]	θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρυν die
[658]	θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα des
[659]	τυφέτω, καιέτω
[660]	τὸν Αἴτνας μηλονόμον. den
[661]	τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς nicht dich schmerz gequält
[662]	δράση τι μάταιον. etwas vergeblich es.
[663] [Κύκλωψ]:	ᾧμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας. weh mir,
[664] [Χορός]:	καλὸς γ' ὁ παῖάν· μέλπε μοι τόνδ', ᾧ Κύκλωψ. schön doch der mir diesen, o
[665] [Κύκλωψ]:	ᾧμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν. weh mir sehr, wie wie
[666]	ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας aber keineswegs nicht dieser hinaus
[667]	χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ sich freuend, nichts seiend· bei denn
[668]	σταθεῖς φάραγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας. gestellt worden diese
[669] [Χορός]:	τί χρημ' αὐτεῖς, ᾧ Κύκλωψ; was o
[669b] [Κύκλωψ]:	ἀπωλόμην.
[670] [Χορός]:	αἰσχρὸς γε φαίνη. schändlich doch
[670b] [Κύκλωψ]:	κάπῃ τοῖσδέ γ' ἄθλιος. und auf diesen doch elend.
[671] [Χορός]:	μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας; betrunken in mittlere die
[672] [Κύκλωψ]:	Οὔτίς μ' ἀπώλεσ'. Niemand mich
[672b] [Χορός]:	οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκηει. nicht doch niemand
[673] [Κύκλωψ]:	Οὔτίς με τυφλοῖ βλέφαρον. Niemand mich
[673b] [Χορός]:	οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός. nicht doch blind.
[674] [Κύκλωψ]:	ὥς δὴ σύ— wie doch du—

- [674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὔτις ἄν **θείη τυφλόν;**
und wie dich niemand wohl blind;
- [675] [Κύκλωψ]: **σκόπτεις.** ὁ δ' Οὔτις ποῦ **᾽στιν;**
der aber Niemand wo
- [675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, **Κύκλωψ.**
nirgendwo,
- [676] [Κύκλωψ]: ὁ **ξένος,** ἵν' ὀρθῶς **ἐκμάθης,** μ' ἀπώλεσεν,
der damit richtig mich
- [677] ὁ **μιαρός,** ὃς μοι **δοῦς** τὸ **πῶμα** κατέκλυσεν.
der **Unreine,** der mir **gegeben|habend** den
- [678] [Χορός]: **δεινὸς** γὰρ **οἶνος** καὶ **παλαίεσθαι** **βαρὺς.**
furchtbar denn und **schwer.**
- [679] [Κύκλωψ]: πρὸς **θεῶν,** **πεφεύγασ'** ἢ **μένουσ'** ἔσω **δόμων;**
bei oder drinnen
- [680] [Χορός]: οὔτοι **σιωπῇ** τὴν **πέτραν** ἐπήλυγα
diese den
- [681] **λαβόντες** **ἔστήκασι.**
genommen|habend
- [681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς **χερός;**
welcher der
- [682] [Χορός]: ἐν **δεξιᾷ** σου.
in **rechter** deiner.
- [682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
wo;
- [682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ **πέτρᾳ.**
an derselben dem
- [683] **ἔχεις;**
- [683b] [Κύκλωψ]: **κακόν** γε πρὸς **κακῷ·** τὸ **κρανίον**
übel doch zu den
- [684] **παίσας** **κατέαγα.**
geschlagen|habend
- [684b] [Χορός]: καί σε **διαφεύγουσί** γε.
und dich doch.
- [685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ'· ἐπεὶ τῇδ' **εἶπας;**
nicht dieser· da dieser
- [685b] [Χορός]: οὔ· ταύτῃ **λέγω.**
nein· dorthin
- [686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;
wohin denn;
- [686b] [Χορός]: **περιάγου,** κεῖσε, πρὸς **τᾶριστερά.**
dorthin, zu **den|Linken.**
- [687] [Κύκλωψ]: οἵμοι **γελῶμαι·** **κερτομεῖτέ** μ' ἐν **κακοῖς.**
weh|mir mich in **Übeln.**
- [688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός **ἐστὶ** σου.
aber nicht|mehr, sondern vorne dieser von|dir.
- [689] [Κύκλωψ]: ὦ **παγκάκιστε,** ποῦ ποτ' **εἶ;**
o **allerschlechtester,** wo denn
- [689b] [Ὀδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν
weit von|dir
- [690] **φυλακαῖσι** **φρουρῶ** **σῶμ'** Ὀδυσσέως **τόδε.**
dieses.
- [691] [Κύκλωψ]: πῶς **εἶπας;** ὄνομα **μεταβαλὼν** **καινὸν** **λέγεις.**
wie **verändernd** **neues**
- [692] [Ὀδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ **φύσας** **ὠνόμαζ'** Ὀδυσσέα.
dasselbe doch der **gezeugt|habende**
- [693] **δῶσειν** δ' **ἔμελλες** **ἄνοσίου** **δαιτὸς** **δίκας·**
aber **der|unheiligen**
- [694] **κακῶς** γὰρ ἄν **Τροίαν** γε **διεπυρυσάμην**
schlecht denn wohl doch

- [695] εἰ μή σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
wenn nicht dich
- [696] [Κύκλωψ]: αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
weh· alter
- [697] τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
blinde denn aus von|dir mich
- [698] Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
aufgebrochen|seiend. aber und dich doch
- [699] δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,
statt dieser
- [700] πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.
viel umher|treibend.
- [701] [Ὀδυσσεύς]: κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.
dich und das|was
- [702] ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεὼς σκάφος
ich aber auf und
- [703] ἦσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἕς τ' ἐμὴν πάτραν.
auf sizilisch in und meine
- [704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
nicht im|Geringsten, weil dich dieser abgerissen|habend
- [705] αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλὼν.
mit|denselben geworfen|habend.
- [706] ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
hinauf aber auf obwohl seiend blind,
- [707] δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
durch der|ringsum|gebohrten dieser|Fels hinzu|gehend
- [708] [Χορός]: ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
wir aber doch dieses
- [709] ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.
seiend das Übrige